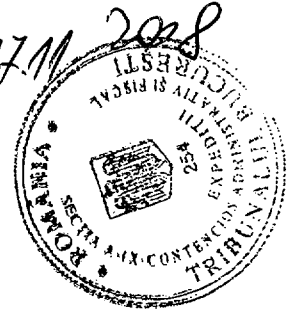

DOSAR NR. [REDACTAT]

Invo dec CAB 2522/17.11.2008

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI – SECȚIA A IX-A
CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Sentința civilă nr.1609

ȘEDIȚA PUBLICĂ DE LA: 20.05.2008

TRIBUNALUL CONSTITUIT DIN:

PREȘEDINTE: [REDACTAT]

GREFIER: [REDACTAT]

Pe rol soluționarea cauzei de contencios administrativ privind pe reclamantul [REDACTAT] în contradictoriu cu pârâtele **ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE SECTOR BUCUREȘTI și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI**, având ca obiect anulare act administrativ.

Dezbaterile și susținerile părților avut loc în ședința publică de la 13.05.2008, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, parte integrantă din prezenta, când tribunalul, pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise, a amânat pronunțarea la data de astăzi, când a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL

Deliberând, constată:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. [REDACTAT], reclamantul [REDACTAT] în contradictoriu cu pârâtele **ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE SECTOR BUCUREȘTI și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI**, a solicitat ca, prin sentința ce se va pronunța, să se dispună anularea deciziei nr.112/11.03.2008 a DGFPMMB și obligarea pârâtei AFPSI să restituie reclamantului taxa specială pentru autoturisme și autovehicule în cuantum de [REDACTAT], actualizată cu indicii de inflație de la data plății și până la data restituirii efective, cu cheltuieli de judecată către reclamant.

În fapt, reclamantul a aratat că a achiziționat în anul 2007 un autoturismul second-hand, pentru înmatricularea căruia a fost obligat la plata taxei speciale de înmatriculare, în cuantum de [REDACTAT]. Reclamantul consideră că taxa prevăzută de art. 214/1 din Codul fiscal contravine art. 90 din Tratatul Comunității Europene, fiind încălcat principiul nediscriminării produselor importate față de produsele interne, reglementat de art. 25, 28 și 90 din Tratat. În acest sens, susține că, față de art. 214/1 din Codul fiscal, taxa specială se aplică doar autovehiculelor second-hand, achiziționate din spațiul comunitar și introduse în România în vederea înmatriculării, nu și celor achiziționate pe teritoriul României,

Reclamantul a mai susținut că, față de disp. art. 148 din Constituție, prevederile tratatelor constitutive ale UE au prioritate față de legislația internă, iar instanțele au obligația de a ține seama de acestea și a le aplica prioritar față de normele interne contrare.

În drept, reclamantul a invocat Tratatul CE, Legea nr. 554/2004.

Pârâta a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea ca neîntemeiată a acțiunii, susținând că, până în prezent, disp. art. 214/1 din Codul fiscal nu au fost declarate neconstituționale, astfel că sunt pe deplin aplicabile, taxa fiind legal percepută. În ce privește poziția Comisiei Europene față de instituirea în România a taxei speciale pentru autoturisme, arată că aceasta nu este împotriva perceperii unei taxe cu ocazia primei înmatriculări, ci numai a modului de determinare a acesteia, principiul „poluatorul plătește” fiind acceptat la nivelul Uniunii Europene.

La dosarul cauzei au fost depuse decizia de soluționare a contestației și actele care au stat la baza emiterii acesteia.

Analizând actele și lucrările dosarului, tribunalul reține următoarele:

Reclamantul a achiziționat din Germania în anul 2007 un autoturism marca Opel Astra, an de fabricație 2003, pentru înmatricularea căruia a plătit taxă specială pentru autoturisme în cuantum de [REDACTAT], conform chitanței seria TS2B nr. [REDACTAT].

Reclamantul s-a adresat AFPS [REDACTAT] pentru restituirea acestei taxe, considerată discriminatorie în raport de prevederile europene, dar pârta AFPS [REDACTAT], prin adresa nr. [REDACTAT] a comunicat reclamantului că taxa este legal instituită și nu poate fi restituită.

Reclamantul a formulat contestație împotriva acestui act, contestație respinsă prin decizia nr. 112/11.03.2008 a DGFPMMB, reclamantul sesizând instanța de contencios administrativ cu acțiunea de față.

Tribunalul consideră că soluția de respingere a contestației reclamantului este eronată, iar refuzul pârteii AFPS [REDACTAT] de a restitui taxa este nejustificat.

Astfel, se constată că s-a invocat, în susținerea refuzului de restituire a taxei, prevederile art. 214/1 al. 1 și 2 din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Problema dedusă judecării constă în a lămuri dacă taxa de înmatriculare, a cărei plată este prevăzută ca obligatorie de textele de lege anterior invocate, contravine Tratatului Constitutiv al Uniunii Europene – art. 90, paragraful 1, urmând ca analiza dispozițiilor Codului Fiscal și a Normelor de aplicare, privitoare la problema dedusă judecării, să aibă în vedere și dispozițiile art. 11 și 148 din Constituția României, Legii nr. 157/2005 și jurisprudenței Curții de Justiție Europene.

Astfel, se constată că, în reglementarea internă, taxa de primă înmatriculare a autoturismelor a fost introdusă prin Legea nr. 343/2006, astfel cum a fost modificată prin OUG nr. 110/2006, fiind introduse, prin aceasta, în Codul fiscal, articolele 214/1 – 214/3, care stabilesc obligația achitării, modul de calcul al taxei și scutirile de la plata acesteia:

„ Art. 214¹. - (1) *Intră sub incidența taxei speciale autoturismele și autovehiculele comerciale cu masa totală maximă autorizată de până la 3,5 tone inclusiv, cu excepția celor special echipate pentru persoanele cu handicap și a celor aparținând misiunilor diplomatice, oficiilor consulare și membrilor acestora, precum și altor organizații și persoane străine cu statut diplomatic, care își desfășoară activitatea în România. Nivelul taxei speciale este prevăzut în anexa nr. 4 care face parte integrantă din prezentul titlu. Pentru autoturismele și autoturismele de teren a căror primă înmatriculare în România se realizează după data de 1 ianuarie 2007 și pentru care accizele au fost plătite cu ocazia importului sau a achiziționării de pe piața internă în cursul anului 2006, taxa specială nu se mai datorează.*

(2) *Intră sub incidența taxei speciale și autovehiculele comerciale cu masa totală maximă autorizată de peste 3,5 tone, inclusiv cele destinate transportului de persoane cu un număr de peste 8 locuri pe scaune în afara conducătorului auto, cu excepția autovehiculelor speciale destinate lucrărilor de drumuri, de salubritate, pentru industria petrolului, a macaralelor, precum și a autovehiculelor destinate a fi utilizate de forțele armate, forțele de securitate a statului, poliție, jandarmerie, poliție de frontieră, de serviciile de ambulanță și medicină. Nivelul taxei speciale este prevăzut în anexa nr. 4.1 care face parte integrantă din prezentul titlu.*

(3) *Sumele datorate bugetului de stat drept taxe speciale se calculează în lei, după cum urmează:*

...
(4) *Nivelul coeficienților de corelare și de reducere a taxei speciale este prevăzut în anexa nr. 5 care face parte integrantă din prezentul titlu.*

(5) *Vechimea autoturismului/autovehiculului rulat se calculează în funcție de data fabricării acestuia.*

Art. 214/2 - Taxele speciale se plătesc cu ocazia primei înmatriculări în România.

Art. 214³. - Sunt scutite de plata taxelor speciale autoturismele, atunci când sunt:

a) încadrate în categoria vehiculelor istorice, definite conform prevederilor legale în vigoare;
b) provenite din donații sau finanțate direct din împrumuturi nerambursabile, precum și din programe de cooperare științifică și tehnică, acordate instituțiilor de învățământ, sănătate și cultură, ministerelor, altor organe ale administrației publice, structurilor patronale și sindicale reprezentative la nivel național, asociațiilor și fundațiilor de utilitate publică, de către guverne străine, organisme internaționale și organizații nonprofit și de caritate.”

★ Din economia textelor redată mai sus, rezultă că taxa de înmatriculare se datorează doar pentru autoturismele noi, ca și pentru cele înmatriculate anterior în celelalte state comunitare ori în alte state și reînmatriculate în România, după aducerea lor în țară și după data de 1 ianuarie 2007, aceeași taxă nefiind percepută pentru autoturismele deja înmatriculate în România.

În conformitate cu art. 90 par. 1 din Tratatul de Instituire a Comunității europene, „Nici un stat membru nu aplică, direct sau indirect, produselor altor state membre impozite interne de orice natură mai mari decât cele care se aplică, direct sau indirect, produselor naționale similare”.

Se constată că normele comunitare au caracter prioritar în raport cu cele naționale, ceea ce rezultă din Constituția României, din jurisprudența Curții de Justiție Europene, precum și din prevederile Legii nr. 157/2005.

Astfel, potrivit art. 11 al. 1 și 2 din Constituție, „ Statul român se obligă să îndeplinească întocmai și cu bună-credință obligațiile ce-i revin din tratatele la care este parte. Tratatul ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern”.

Art. 148 al. 2 și 4 din Constituție statuează: „Ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare...Parlamentul, președintele României, Guvernul și autoritatea judecătorească garantează aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării și din prevederile alineatului 2”.

Din prevederile constituționale citate și față de *Legea nr. 157/2005* de ratificare a Tratatului de aderare a României și Bulgariei la Uniunea Europeană, rezultă că, urmare a aderării României la Uniune, Tratatul de Constituire a Uniunii Europene are caracter obligatoriu pentru statul român.

Chiar dacă statul român a adoptat, prin introducerea art. 214/1-214/3 din Codul fiscal, norme de discriminare fiscală între produsele importate și cele similare autohtone, se constată că dispozițiile dreptului comunitar au prioritate față de dreptul național, în temeiul principiului supremației dreptului comunitar. Conform acestui principiu, orice normă comunitară are forță juridică superioară normelor naționale, chiar și atunci când acestea din urmă sunt adoptate ulterior normei comunitare, rețut aplicându-se indiferent de rangul normei în ierarhia sistemului juridic național și de acela al normei comunitare.

Obligativitatea instanțelor din statele membre de a aplica prioritar Tratatul Uniunii a fost statuată și prin Hotărârile pronunțate de CJE în cauzele *Flaminio Costa v. Enel* (15 iulie 1964), precum și *Amministrazione delle Finanze dello Stato v. Simmenthal S.p.a* (9 martie 1978).

Potrivit considerentelor CEJ, redată în aceste hotărâri, la intrarea în vigoare a Tratatului, acesta a devenit parte integrantă a ordinii juridice a Statelor Membre, instanțele din aceste state fiind obligate să îl aplice. Curtea a reținut că „o instanță națională ce este chemată, în limitele competenței sale, să aplice prevederi ale dreptului comunitar are obligația de a aplica aceste prevederi, dacă este necesar chiar refuzând să aplice legislația națională, inclusiv cea adoptată ulterior, nefiind necesar ca instanța să ceară sau să aștepte abrogarea prevederilor contrare de către puterea legislativă sau Curtea Constituțională”. Aceași obligație a judecătorilor naționali rezultă și din prev. art. 10 din Tratat.

Este de menționat că, pe rolul Curții de Justiție Europene, s-au aflat cauzele reunite *Akos Nadasdi și Ilona Nemeth* contra autorităților ungare, soluționate prin Hotărârea din 5 decembrie 2006, Curtea stabilind că art. 90 par. 1 din Tratat trebuie interpretat ca interzicând o taxă de tipul

cele prevăzute de legea maghiară privind taxele de înmatriculare, asemănătoare celei introduse de autoritățile române.

În aceste condiții, este evident că normele interne ce reglementează obligația de plată a taxei de primă înmatriculare în România contravin dispozițiilor Tratatului de Instituire a Uniunii europene, normele interne dispunând cu privire la o taxă discriminatorie și care încalcă principiul liberei circulații a mărfurilor.

Ca atare, apărările pârâtei referitoare la respectarea Legii nr. 571/2003 republicată sunt lipsite de relevanță și vor fi înlăturate.

Pe cale de consecință, tribunalul constată că decizia de soluționare a contestației reclamantului reprezintă act administrativ nelegal, iar refuzul pârâtei AFPS1 de a restitui taxa este nejustificat, astfel că sunt îndeplinite cerințele art. 1 al. 1, 2 al. 2 și 8 al. 1 din Legea nr. 554/2004, republicată, pentru ca reclamantul să se adreseze instanței de contencios administrativ, în vederea anulării actelor vătămătoare, recunoașterii dreptului pretins și reparării pagubei.

Pentru considerentele de fapt și de drept mai sus expuse, văzând și prev. art. 18 al. 1 din Legea nr. 554/2004 republicată, va admite acțiunea, va anula decizia nr.112/11.03.2008 a DGFPMB și va obliga pârâta AFPS să restituie reclamantului taxa specială pentru autoturisme și autovehicule în cuantum de [REDACTED], actualizată cu indicele de inflație de la data plății și până la data restituirii efective, impunându-se repararea integrală a prejudiciului suferit de reclamant prin devalorizarea monedei naționale de la data achitării taxei și pînă la restituirea efectivă.

În privința cheltuielilor de judecată, constind în taxa de timbru conform chitanței depuse la dosar, tribunalul va face aplicarea dispozițiilor art.274 C.pr.civ. și va obliga pârâta la plata sumei de [REDACTED] cheltuieli de judecată către reclamant.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite acțiunea formulată de reclamantul [REDACTED], cu domiciliul în București, [REDACTED] în contradictoriu cu pârâtele **ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE SECTOR BUCUREȘTI**, cu sediul în [REDACTED] și **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI**, cu sediul în București, sect. 2, str. Prof. Dr. Dimitrie Gerota nr.13.

Anulează decizia nr.112/11.03.2008 a **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI**.

Obligă pârâta **ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE SECTOR BUCUREȘTI** să restituie reclamantului taxa specială pentru autoturisme și autovehicule în cuantum de [REDACTED], actualizată cu indicele de inflație de la data plății și până la data restituirii efective.

Obligă pârâta la plata [REDACTED] cheltuieli de judecată către reclamant.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi, 13.05.2008.

**PRESEDINTE
CRISTINA ILINA**

**GREFIER
CRISTINA OLARU**